

ת"פ 64606/06/16 - מדינת ישראל נגד כוכב עמיר שרותי כוח אדם וניקיון בע"מ

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ת"פ 64606-06-16

לפני:

כב' הנשיא מירון שוורץ
המאשימה

מדינת ישראל
משרד הכלכלה והתעשייה
ע"י ב"כ: עו"ד אסף תומר

-
הנאשמים

1. כוכב עמיר שרותי כוח אדם וניקיון בע"מ ח.פ. 51-4960574
2. עאמר כעביה
ע"י ב"כ: עו"ד מאלכ כעביה

גזר דין

1. במסגרת ההתדיינות בהליך זה, חזרו בהם הנאשמים מכפירתם ולאור הודאתם בעובדות כתב האישום, הורשעו בעבירות הבאות: הנאשמת מס' 1 בעיסוקה כקבלן שירות מבלי שקיבלה לכך רישיון מאת השר, עבירה לפי סעיפים 2(א) ו-10א יחד עם סעיף 20(ב1) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 (**להלן: "החוק"**) והנאשם מס' 2 בגין אחריותו כנושא משרה, עבירה על סעיפים 21, 2(א) ו-10א יחד עם סעיף 20(ב1) לחוק.

2. בישיבה שהתקיימה לשמיעת טיעונים לעונש, שטחו הצדדים את טיעוניהם.

ב"כ המאשימה טען כי מדובר ב- 5 עבירות על חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם ועיסוק כקבלן שירות ללא רישיון ביחס לנאשמת מס' 1 וביחס לנאשם מס' 2 הפרת אחריות נושא משרה, חובת הפיקוח המוטלת עליו. נטען כי מדובר בעבירות כלכליות אשר מצדיקות הטלת עונשים כספיים משמעותיים באופן שיביא לדרך הטובה לייצר הרתעה ולמנוע הישנותן. ב"כ המאשימה הפנה לדברי ההסבר שעמדו בבסיס הצעת החוק וכן לע"פ 23/07 מ"י נ' **תנופה**, לבג"צ 450/97 **תנופה נ' שר העבודה**, ובכל הקשור לתכלית שעומדת בבסיס החוק המפנה לע"ע 1002/02 **קבוצת יו.אס.ג'י נ' מ"י ולע"ע 520/09 אופקים נ' מ"י**.

ב"כ המאשימה הוסיף וציין כי מדובר ב- 5 יחידות עבירה אשר העונש בצד כל אחת מהן הינו כדלקמן:

ביחס לנאשמת מס' 1 - מדובר בקנס של עד 14,400 ₪ לכל עבירה.

ביחס לנאשם מס' 2 - נושא המשרה - מדובר בעונש כספי בסך של עד 29,200 ₪ לכל יחידת עבירה.

באשר לריבוי העבירות, הפנתה המאשימה להלכת חדוות הורים שנקבעה על ידי בית הדין הארצי לעבודה. ב"כ המאשימה טען כי המתחם הראוי בעניינם של הנאשמים נע בין 40% ל- 60% מהקנס המקסימלי המצטבר, ולפיכך ביקש להעמיד את העונש בעניינם בסך של 50% מהעונשים המצטברים, דהיינו סך של 36,000 ₪ ביחס לנאשמת מס' 1 וסך של 73,000 ₪ ביחס לנאשם מס' 2.

עוד צוין כי המאשימה תבקש כי כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות לפי סעיף 72 לחוק, להימנע מביצוע עבירה בה הורשע במשך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין, כאשר סכום ההתחייבות ייקבע בסכום המקסימלי ביחס לעבירה, דהיינו לגבי הנאשמת מס' 1 - התחייבות על סך 14,400 ₪ לכל עבירה ולגבי הנאשם מס' 2 - התחייבות על סך 29,200 ₪ על כל עבירה.

ב"כ הנאשמים טען כי מדובר בנאשמים אשר מיוחסות להם עבירות יחידות בתחום הנ"ל וכי הם מעולם לא עברו כל עבירה זו או אחרת הנוגעת לחיקוק הרלוונטי בו הם מואשמים בכתב האישום הנדון.

כן צוין כי עובר להגשת כתב האישום ועובר לפתיחת הליך החקירה לא קיבלו הנאשמים כל התראה מהרשות המנהלית בדבר העבירה הנדונה. משך הזמן שבו בוצעה העבירה הינו מועט ביותר, דהיינו פחות מ- 6 חודשים, כאשר עם התחלת החקירה בעניין, הפסיקו הנאשמים את פעילותם. העבירות הנדונות בעניינם של הנאשמים הינן כשל נקודתי בפעילותם השוטפת, כאשר הנאשמים מעולם לא עברו כל עבירה בתחום הנדון ואף לא עבירה פלילית אחרת בכל תחום אחר. בנוסף לכך, העובדים מטעמם לא ניזוקו כלל ועיקר. הנאשמים חסכו זמן שיפוטי והתדיינות, הודו בעובדות כתב האישום והפסיקו את פעילותם, תוך שהנאשם מס' 2 מביע חרטה, כאשר העבירות בוצעו מבלי שידע כי עיסוק כקבלן שירותי ניקיון ללא רישיון, מהווה עבירה פלילית.

כן נטען כי לאחר פתיחת החקירה והגשת כתב האישום נקטו הנאשמים בהליכים אשר באו לתיקון ההפרות, ולבסוף תיקנו את הטעות וקיבלו רישיון הפעלה כקבלן (נ/1).

הנאשם מס' 2 ציין כי מעולם לא ביצע עבירה, התנדב לשירות סדיר במשמר הגבול ועד היום משמש כמתנדב במשטרת ישראל. מעבר לכך, הוא עובד כקב"ט במועצה כעביה טבאש חג'אג'רה ומשתכר שכר מינימום. הנאשם מס' 2 ציין כי הוא מפרנס את בנו ומצבו הכלכלי לא טוב, כי מדובר במשפחה שכולה, לאחר שרעייתו איבדה אח בלבנון.

3. ב"כ הצדדים ביקשו כי גזר הדין יישלח אליהם בדואר מבלי שיהיה צורך בקביעת דיון להקראתו.

דיון והכרעה -

4. חוק העסקת עובדים ע"י קבלני כח אדם, ביקש להסדיר את העסקתם של עובדים במגזרים בהם

קיימת נידודת גבוהה, על מנת שלא ינוצלו על דרך קיפוח זכויותיהם, כדוגמת שכר הולם ותשלום תנאים סוציאליים נאותים. לצורך כך, קובע החוק כי קבלן כוח אדם יחוייב ברישיון לצורך עיסוקו בתחום זה. כמו כן, מטיל החוק אחריות על נושא משרה בתאגיד, המפר חובתו לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות על ידי התאגיד או מי מבין עובדיו.

5. החוק בא אם כן, להבטיח את זכויות העובד המועסק על ידי קבלן כח אדם ורווחתו, באמצעות הדרישה ממבקש הרישיון להוכיח את כשירותו המקצועית לניהול עסק מסוג זה וכן להעמיד ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת למילוי חובותיו כלפי עובדיו. כפי שציין ב"כ המאשימה, גם בית המשפט העליון נדרש לסוגייה בבג"צ 450/97 **תנופה שירותי כוח אדם ואחזקות בע"מ נ' אלי ישי שר העבודה והרווחה**, ניתן ביום 27.5.98, תוך שהוא קובע כי החוק בא להבטיח את זכויות העובד ואת רווחתו, תוך מתוך ההבנה כי קיים שוני מהותי בין דפוס העסקה ישיר, לבין דפוס העסקה באמצעות קבלן כוח אדם.

6. בשים לב למידת החשיבות המיוחסת לנושא, טענה המאשימה באשר למתחם הענישה במקרה שלפנינו, כי המתחם הראוי בעניינם של הנאשמים נע בין 40% ל- 60% מהקנס המקסימלי המצטבר, ולפיכך ביקשה להעמיד את העונש בעניינם בסך של 50% מהעונשים המצטברים, דהיינו סך של 36,000 ₪ ביחס לנאשמת מס' 1 וסך של 73,000 ₪ ביחס לנאשם מס' 2. זאת, בנוסף על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בה הורשעו למשך 3 שנים מיום מתן גזר הדין, כאשר סכום ההתחייבות יעמוד על הסכום המרבי ביחס לעבירה.

ב"כ הנאשמים טען מנגד, אודות הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הנוגעות לכשל נקודתי בפעילות השוטפת. ביחס לנאשם מס' 2 צוין כי הוא פעל להגשת טפסים ורק לאחר שלא קיבל כל מענה, הבין כי מי שטיפלה בעניינו, אינה עובדת עוד. כן צוין כי הוא לא ידע שמדובר בעבירה פלילית.

7. לאור האמור לעיל, ולאחר שהתרשמתי כי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אכן נובעות מכשל נקודתי בלבד, סבורני כי בקביעת מתחם הענישה הראוי במקרה שלפנינו, יש לראות בסכום של 50% מהקנס המרבי במכפלת יחידות העבירה כרף מרבי ובהתאם יש לקבוע את מתחם הענישה הספציפי הראוי בנסיבותיו של תיק זה, כטווח שבין 30% עד 60% מגובה מחצית הקנס המרבי, באופן שלגבי הנאשמת מס' 1 הוא ייקבע בטווח שבין 10,800 ₪ ל- 21,600 ₪ ולגבי הנאשם מס' 2 הוא ייקבע בטווח שבין 21,900 ₪ ל- 43,800 ₪.

8. אשר לקנס אותו יש להשית על הנאשמים, במקרה הנדון, במסגרת המתחם לעיל, יש להביא בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בהקשר זה, טען ב"כ הנאשמים כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם החוקרים, מסר את כל המידע הרלוונטי שהיה בידו, הודה בעובדות כתב האישום והביע חרטה. עוד צוין כי עם היוודע הדבר כעבירה פלילית, הפסיק הנאשם מס' 2 את פעילות החברה, תוך שפעל וקיבל את הרישיון הנדרש. כן צוין הנאשם מס' 2 כי מעולם לא ביצע עבירה קודם לכן, התנדב לשירות סדיר במשמר הגבול ועד היום משמש כמתנדב במשטרת ישראל. מעבר לכך, הוא עובד כקב"ט במועצה כעביה טבאש חג'אג'רה ומשתכר שכר מינימום. הנאשם מס' 2 צוין כי הוא מפרנס את בנו

ומצבו הכלכלי לא טוב, כי מדובר במשפחה שכולה, לאחר שרעייתו איבדה אח בלבנון וכי מבוקש להסתפק בהתחייבות להימנע מעבירה מסוג זה או לחילופין קנס ברף הנמוך.

9. סבורני כי יש להקל עם הנאשמים, הן בשים לב למפורט לעיל והן בהתחשב בעובדה כי לא נטען כי נגרם נזק למי מהעובדים, במובן זה שזכויותיו קופחו, כך שנראה כי הכשל של הנאשמים, לא נועד על מנת לפגוע בזכויות העובדים, כפי שביקש המחוקק, כמפורט לעיל, למנוע. כן יש להביא בחשבון את הודאתם של הנאשמים אשר חסכה זמן וצורך בהכרעה, לצד הפנמת הדברים והחרטה.

10. לפיכך, שוכנעתי כי תכלית הענישה תוגשם אף בקנס שיהיה בגובה סכום רף הענישה התחתון של מתחם הענישה כפי שקבעתי לעיל. בהתאם לכך, הנני גוזר על הנאשמת מס' 1 קנס בסך של 10,800 ₪ ועל הנאשם מס' 2 קנס בסך של 21,900 ₪. הנאשמת מס' 1 תשלם את הקנס ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר התשלום הראשון יתבצע ביום 1.7.18 וכל 1 לחודש לאחריו. הנאשם מס' 2 ישלם את הקנס ב-30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר התשלום הראשון יתבצע ביום 1.7.18 וכל 1 לחודש לאחריו. בנוסף, בתום 30 יום מקבלת גזר דין זה, יחתום כל אחד מהנאשמים על התחייבות להימנע מעבירה לפי סעי' 72 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. אם הנאשמת מס' 1 תעבור עבירה בה הורשעה בהליך זה, בתוך 3 שנים מהיום, יושת עליה קנס בסכום המירבי ביחס לעבירה, היינו 14,000 ₪ בגין כל עבירה. אם הנאשם מס' 2 יעבור עבירה בה הורשעה בהליך זה, בתוך 3 שנים מהיום, יושת עליו קנס בסכום המירבי ביחס לעבירה, היינו 29,200 ₪ בגין כל עבירה. הנאשמים יפנו למזכירות בית הדין, באמצעות בא כוחם, על מנת לחתום על התחייבות כאמור ועל מנת לקבל שוברים לתשלום הקנס.

ניתן היום, ז' בסיון תשע"ח (21 במאי 2018) בהעדר הצדדים ויישלח בדואר.

מירון שוורץ, נשיא